

Fotbal

v kraji



MICHAL HAKEN:
O zkušenostech Vysoké

TOMÁŠ NAVRÁTIL:
Vzpomínky oslavce

FC VRCHLABÍ:
Mládež ukázkově šlape



V&H PRINT
TISKÁRNA
HLÁVKO s.r.o.

*Tiskneme pro vás
ve dne v noci ...*
www.vhprint.cz





■ V Poháru senátora Miroslava Antla padly doma Doudleby s Černíkovci 4:8.
Foto: fotbalfoto.cz - Petr Reichl



■ Novobydžovská Cidlina, tým kategorie U13, zvítězila v přípravném utkání nad staršími žáky Hořic jasně 13:0.
Foto: Josef Veselý



■ V Agro CS Cupu udolal v derby přeborových týmů Jičín Hořice 5:3.
Foto: Josef Veselý



■ V Agro CS Cupu si Česká Skalice poradila s Náchodem B po výsledku 4:1.
Foto: fotbalfoto.cz - Michal Malý



■ V Poháru senátora Miroslava Antla na Rychnovsku zdolal Vamberk B Rokytnicl vysoko 9:2.
Foto: fotbalfoto.cz - Petr Reichl



■ Voděrady podlehly doma v letním poháru OFS Rychnov Kostecké Lhotě 1:5.
Foto: fotbalfoto.cz - Petr Reichl

● **RANGEBALL**
sport marketing

SPORT MARKETING

EVENTS

ADVERTISING



ORANGE BALL s.r.o.
Na Ležánkách 1860
530 03 Pardubice

info@orange-ball.cz
www.orange-ball.cz

VELKÉ VÝROČÍ



GRATULUJEME!

LADISLAV ŠKORPIL SLAVÍ 75. NAROZENINY

6. června oslavil 75. narozeniny **Ladislav Škorpil**, legendární fotbalový trenér a současný hlavní skaut FC Hradec Králové.

V minulosti vedl i československou juniorskou reprezentaci a českou reprezentaci do 21 let. V sezóně 2001/02 společně s Josefem Csaplarem vyhrál se Slovanem Liberec český titul. Fotbalový filozof, proslavený svými neopakovatelnými bonmoty, dlouholetý hradecký zastupitel, žije stále naplno.

K řadě gratulantů se připojují Královéhradecký KFS, Okresní fotbalový svaz Hradec Králové, FC Hradec Králové i naše sportovní redakce. (ld)



OBSAH:

- Votrok krajský přebor: Michal Haken, záložník FK Vysoká nad Labem 4
- Votrok krajský přebor: Stanislav Pohl, záložník Spartaku Rychnov nad Kněžnou 5
- AM GnoI. A třída: Michal Flaška, obránce či útočník TJ Velké Poříčí 6
- Fotbalová osobnost: Tomáš Navrátil, předseda komise mládeže KFS 7
- Seriál o pravidlech: Střídání hráčů 8
- JAKO I. B třída, skupina B: Adam Krejčí, útočník Sokola Javornice 9
- Divize C: František Fejk, záložník TJ Dvůr Králové 10
- Mládežnické soutěže: Miroslav Hanuš, šéftrenér mládeže FC Vrchlabí 11
- OFS Rychnov nad Kněžnou: Miloš Židík, předseda 12
- OFS Hradec Králové 13
- OFS Hradec Králové: Jiří Gabriel, záložník Sokola Stěžery 14
- AM GnoI. A třída: Tomáš Čekal, předseda FK Jaroměř 15

V sobotu 6. června to bylo přesně šedesát let, co hradečtí fotbalisté potvrdili mistrovský titul. 6. června 1960 porazili doma Žilinu a kolo před koncem měli pohár v kapse. Byl to velký den tohoto týmu. Vlevo trenér Zástěra; horní řada zleva: kapitán Pičman, Jindra, Paulus, Andrejsek, Hledík, Michálek; prostřední řada zleva: Pokorný, Kvaček, Černý, Krejčí, Malík; dolní řada zleva: Tomásek, Buranský, Čermák, Macek, Runštuk.

Reprofoto: Lubomír Douděra

Železnice v novém - i díky hráčům

Období od listopadu do začátku března bývá na venkovských sportovištích, až na malé výjimky, dobou klidu. Jedním z míst, kde panoval cílý ruch i během zimní přestávky byla budova šaten na železničím hřišti.



dotace se ale prostředky stále nedařilo zajistit, a tak přišli s řešením sami hráči, kteří přesvědčili vedení oddílu, že dokáží sociálky zrekonstruovat přes zimu sami.

Na dnešní dobu poměrně nebyvalá a dost odvážná myšlenka. Vstříc vyšlo město, které slíbilo příspěvek na část nákladů na materiál, ostatní zůstalo na členech oddílu. V tuto chvíli se dá říci, že se dobrá věc podařila. Skupinka okolo kapitána Míši Beránka skutečně dokázala akci zrealizovat. Výrazně pomohlo i několik příznivců a bývalých hráčů. Nové sprchy a záchody byly na jaro připraveny. Svoje nové samostatné sociální zázemí konečně získala i šatna rozhodčích.

Pavel Kozák

Útulný fotbalový areál si většina soupeřů pochvaluje pro poměrně kvalitní trávník, dobré pivo a klobásy a atmosféru tvořenou zřejmě nejvyššími návštěvami v soutěži. Horší už je to se sociálním zázemím – budova kabin byla postavena v polovině sedmdesátých let svépomocí v tehdy běžném modelu, tedy v „akci Z“. Především životnost sociálního zázemí – sprch a toalet už byla hodně za hranou a vstup do těchto prostorů vyžadoval často dávku sebezapření.

Téměř pět let měl fotbalový oddíl přípravu projektovou dokumentaci na rekonstrukci budovy, která je stále jeho majetkem, rozpočet 1,2 mil. korun ale samozřejmě malá vesnická TJ nemohla bez financí z nějakých dotačních titulů naplnit. Přes opakované podávání žádostí o různé



Fotbalový časopis o kopané
Královéhradeckého kraje

Vydává:
FOTBAL V KRAJI, z.s.

Adresa redakce:
Habrmanova 192/2
501 01
Hradec Králové

Kontaktní osoby:
Ing. Michaela Zimová,
predplatne.fotbalvkraji@seznam.cz

Grafické zpracování:
Iveta Vrbová

Distribuce:
Česká pošta

Fotbal v kraji je zaevidován na MK ČR
pod evidenčním číslem MK ČR E
15368, ISSN 1214-8067, IČO:22881107,
č.ú: 246291098/0300

Vychází ve středu v době fotbalové
sezony.

Uzávěrka vydání: neděle
Nevyžádané fotografie a rukopisy se
nevracejí. Příspěvky čtenářů a dopisovatelů
nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce.
Příspěvky honorujeme pouze na základě vzájemné

dohody s autory. Redakce si vyhrazuje
právo příspěvků dopisovatelů krátit.

FOTOGRAFIE
NA TITULNÍ STRANĚ:

Foto: fotbalfoto.cz - Michal Malý
V Agro CS Cupu si Česká Skalice
poradila s Náchodem B po
výsledku 4:1.

Fotbal nás stále baví. Brzy ale asi přihlásíme odborku

Zkušenější tým ve Votrok krajském přeboru zcela jistě nenajdete. Současný kádr Vysoké nad Labem je povětšinou složen z hráčů, kteří dříve kopali vyšší soutěže. Porce odehraných zápasů je na mužstvu pochopitelně znát, ovšem roky jednotlivým „plejerům“ přibývají, což si uvědomuje i šikovný středopolař Michal Haken. „Blíží se hranice, kdy z naší přednosti bude spíše nevýhoda,“ míní záložník, jenž dříve oblékal dres Předměřic, Olympie HK či Lhoty pod Libčany.

Michale, do letošní sezony notně promluvil onemocnění COVID-19. Uvítal jste pauzu nebo vás tak brzký konec stále mrzí?

Pro všechny tato situace musela být nepříjemná. Nikdy by mě ani ve snu nenapadlo, že by se něco takového mohlo stát. Bohužel i fotbal musel jít stranou. Sezona je ukončená a nemá smysl se v tom dál utápět. Snad už nás nic podobného nepotká...

Vysoká nakonec skončila na osmém místě. Asi jste ale pomýšleli výše, že?

Jsem realista. Když se kouknu na ty „dědky“ u nás v týmu a vezmu v potaz, že kolikrát lepíme sestavu pouze z jedenácti hráčů, beru umístění Vysoké za minulý ročník jako odpovídající. Jak jste trávil nucenou pauzu od fotbalu?

Našel jsem si jiný způsob pohybu. S tím problém nemám. Doma mám takové malé fitko. Párkrát jsem se byl proběhnout nebo jsem vytáhl kolo. Do práce jsem chodil, udělal jsem na baráku věci, které bych jinak těžko stíhal. Děti nechodily do školy ani do školky, tak jsem se jim snažil co nejvíce věnovat, aby moc nelenily. Zdejší kostra mužstva spolu kope už dlouho. Baví vás fotbal tak jako před lety?

Bez pevné kostry mužstva se fotbal hrát nedá. Toto je jedna ze silných

stránek našeho kádru. Bohužel věk nezastaví a někdo z nás ani ty kila navíc. Fotbal nás samozřejmě stále baví, jinak bychom ho už nehráli. Ten pocit ze hry a euforie v kabině po vyhraném zápase se dá těžko nahradit. Cítíte z týmu stále motivaci dosáhnout na co nejlepší výsledky a umístění?

Vyhrávat chce každý, otázkou ale je, co tomu kdo a jak je ochotný obětovat. Motivace každého z nás je jiná, důležité je, aby nás ten fotbal stále bavil.

Vy sám nastupujete ve středu záložní řady. Jak se Michal Haken po letech změnil?

Je těžké sebe hodnotit, ale je jasné, že se na hřišti chovám jinak než před patnácti lety. Často jsem nastupoval i na krajích hřiště, což už si dnes nedokážu dost dobře představit. Musím být chytřejší, těžko všechno oběhám jako dříve. Tělo už mi neslouží tak, jak bych si představoval.

Vysoká dlouhodobě platí za nejzkušenější tým v soutěži. Je právě to největší devíza současného týmu?

Mám trochu pocit, že by náš manažer Franta Dejnožka chtěl, aby v týmu bylo ještě více zkušeností. Podle mě za chvíli budeme moci přihlásit odborářskou ligu... Blíží se hranice, kdy z této přednosti bude spíše nevýhoda.



Michal Haken působil také v hradecké Olympii.

Foto: Archiv M. H.

Mění se nějak krajský přebor nebo jeho úroveň zůstává stejná?

Mění se hlavně přístup mladší generace k fotbalu obecně. Mají jiné priority i možnosti. Fotbal je u nich často až ten třetí či čtvrtý v řadě. Nechci tady ale říkat, že je úroveň fotbalu horší než kdysi. Nemám tuto frázi rád. Určitě je ve fotbale i řada dalších faktorů, které se vyvíjejí k lepšímu. Hrávalo se na škváře nebo na hlině a dnes? To se nedá vůbec srovnávat.

Máte na kontě spoustu startů v divizi. Jak na ty roky vzpomínáte?

Se spoustou kluků, s kterými jsem hrával, se stále vidám. Občas zavzpomínáme společně u piva, zasmějeme se nebo zanádváme. Nic zvláštního. **Vybaví se vám nejpovedenější zápas?**

Vybaví se mi většinou nějaké oka-

mžiky ze zápasů, možná pár gólů nebo výhry atd. Těch utkání bylo už fakt hodně, ale nevybavují si žádné konkrétní, které by stálo za to. Vím ale, že můj první zápas na velkém hřišti byl za záčky Spartak HK hraném na nějakém škvárovém hřišti. Vyhráli jsme 3:1 a dal jsem v něm i svůj první gól (usměje se). Jo, tenkrát jsem byl ještě útočník.

Jak často nyní Vysoká trénuje a co ji teď čeká?

Scházíme se dvakrát týdně a jsme přihlášení do poháru AGRO CS. Po té bude krátká dovolená a začneme se připravovat na mistráky.

Jaké jsou vyhlídky směrem k další sezoně?

Co já vím, tak ambice budou podobné jako v minulých sezonách. Nikam se nehme a hlavně nechceme mít starosti se záchranou. Uvidíme, zda budou všichni hráči pokračovat. Takový Jarda Jelínek končí už desátým rokem, tak snad si to zase rozmyslí.

(pvh)



Vysoká je považována za nejzkušenější tým krajského přeboru.

Foto: fotbalfoto.cz - Petr Reichl

MICHAL HAKEN

Narozen: 7. září 1982 v Hradci Králové.

Mateřský klub: FK Vysoká nad Labem.

Hráčská kariéra: FC Hradec Králové, TJ Slavoj Předměřice, FC Olympia Hradec Králové, FC Nový Hradec Králové, Sokol Lhota pod Libčany, FK Vysoká nad Labem.

Úspěchy: Nikdy neseštopil o soutěži níže. Zažil postupy ze všech soutěží od okresního přeboru po divizi, několikrát vyhrál pohár KFS s Předměřicemi a Olympií HK, vítězství na ČAH s Univerzitou Hradec Králové.

Tým už je stabilní. Střed tabulky odpovídá

Patří mezi pilíře základní sestavy Rychnova nad Kněžnou. Střední záložník Stanislav Pohl v minulé sezoně se svými spoluhráči zažil skvělou stíhací jízdu, která skončila úspěšně – záchranou Votrok krajského přeboru. V letošním, v dubnu již skončeném ročníku nejvyšší krajské ligy obsadilo mužstvo deváté místo. Co středopolař s přezdívkou „Robot“ v rozhovoru prozradil?

Tak krátkou sezonu jste v kariéře asi ještě nezažil, je to tak?

Nezažil a snad už ani nezažiji. Ať už kvůli koronaviru nebo něčemu jinému.

Jak ji zpětně hodnotíte?

Určitě ne negativně. Po předchozí sezoně se podařilo tým stabilizovat, uklidnit a střed tabulky odpovídá výkonům.

Rychnov nakonec ve vyrovnané tabulce obsadil deváté místo. Panovala spokojenost?

Deváté místo není důvod velké spokojenosti, ale také to není tragédie. Myslím, že tým měl na to, aby skončil kolem pátého místa. Bohužel se nám nepovedly zápasy s Jičinem a především s Červeným Kostelcem.

Jaký je současný tým Rychnova?

Tým prochází generační obměnou. Přesunula se k nám spousta mladých kluků z dorostu, kteří se postupně začleňují do A a B mužstva. Zároveň máme i zkušené fotbalisty, takže je tým



Stanislav Pohl atakuje soupeře v zápase s Kostelcem nad Orlicí.

Foto: fotbalfoto.cz - Petr Reichl

vyvážený.

Změní se pro další sezonu?

Snad mladí ukáží, že chtějí hrát v základu a co nejvíce se jich prosadí.

Jak jste trávil nucenou pauzu od fotbalu? Projevila se na fyzické kondici?

Těch pár týdnů bez fotbalu se určitě dalo vydržet. Člověk alespoň udělal věci, které předtím odkládal nebo na ně neměl čas. A fyzicka? Bez herního vytížení jsem určitě trochu zlenivěl, byl jsem se snažil pravidelně udržovat kondičku.

Už se může takřka bez omezení trénovat i hrát. Co nyní tým Rychnova čeká?

Poměrně dlouhá příprava. Musíme se dostat do formy a opět získat herní praxi. Určitě budeme hrát kvalitní přípravná utkání. Myslím, že máme i domluvené týmy z divize.

Vy sám jste v kariéře hrál buď v Rychnově nebo v okolních týmech. Jaká sezona a v jakém týmu pro byla pro vás tou nejlepší?

Je těžké vybrat jednu sezonu. Možná je to tím, že už mi poma-

lu splývají. Rád ale vzpomínám na sezony v Černíkovcích. Přišel jsem tam z Náchoda jako kluk a mohl jsem hrát se zkušenými borci jako Polívka, Kotek, Vík, kluci Holoubkovi, Kameník a další. A určitě minulá sezona, kdy jsme se zachránili v přeboru, na tu nezapomenu (usměje se).

Nastupujete ve středu zálohy. Je to váš nejoblíbenější post?

Já jich moc nevyzkoušel, ale vyhovuje mi. Když mám dost síly, můžu být neustále ve hře, a to mám rád.

V týmu vám říkají Robot. Proč?

Asi že programuji roboty a snad i kvůli vytrvalosti.

(pvh)

**BRODSKÝ LEŽÁK
EVROPSKÉHO
FORMÁTU**

3. místo
v kategorii
ležák
českého
typu

www.hrebel.cz

BOHEMIAN-
STYLE PALE
LAGER
BRONZE AWARD 2019

STANISLAV POHL

Narozen: 26. srpna 1987 v Opočně.

Mateřský klub: Solnice.

Hráčská kariéra: mládežnické kategorie - Solnice, Rychnov nad Kněžnou, Náchod, dospělé kategorie - Černíkovice, Rychnov nad Kněžnou.

Úspěchy: Žádné zranění a fakt, že ho fotbal stále baví.

Kdy skončím? To by moje paní také ráda věděla

Je mu šestačtyřicet, ale kopačky na hřebík ještě pověsit rozhodně nehodlá. Útočník a příležitostně i stoper Michal Flaška je stále důležitým článkem mužstva Velkého Poříčí. I ve svém věku se snaží stíhat tempo mladších protihráčů v AM GnoI 1. A třídě. A přiznává: Každým rokem je to těžší a těžší.

Michale, váš tým figuroval po polovině sezony na předposledním místě 1. A třídy. Co nejvíce chybělo?

Naším největším problémem byl nedostatek hráčů.

Jak uplynulou sezonu hodnotíte?

Musím říct, že nakonec v rámci možností dobře.

Věříte, že by se tým v případě úplného dohrání sezony v soutěži udržel?

Ano. Po zimní přípravě, která proběhla, si myslím, že bychom se zachránili.

Je obdivuhodné, že i ve svých šestačtyřiceti letech kopete 1. A třídu. Máte recept na fotbalovou dlouhověkost?

Mám štěstí, že se mi vyhýbají zranění a fotbal mám prostě rád.

Jak těžké je pro vás na hřišti stíhat mladší protihráče?

Každým rokem to je těžší a těžší (usměje se).

Nastupujete na hrotu útoku či na pozici stopera. Který post vám je blíží?

V mládí jsem hrál pouze útok, ale s přibývajícím věkem už se to střídá. Spíš hraju tam, kde je potřeba.

V prvním kole dnes už uplynulé sezony jste vsílil dokonce hattrick...

Ano, bylo to proti Náchodu B, kde jsme 3:1 vedli, ale nakonec bohužel jen remizovali 4:4.

Plánujete tým ve Velkém Poříčí směrem do příští sezony posílit?

Je tu dobré mužstvo a na posilách se neustále pracuje. V květnu nastala změna trenéra a přišli noví mladí hráči.

Jak jste trávil nucenou pauzu bez fotbalu a co jste vůbec říkal na předčasné ukončení sezony?



Michal Flaška kope za Velké Poříčí i v šestačtyřiceti.

Foto: fotbalfoto.cz - Miroslav Holub

Asi jako většina, doma s rodinou. Předčasné ukončení si vyžádala situace a vlastně díky ní jsme zůstali v 1. A třídě. Máte v klubu ještě jinou funkci?

Z časových důvodů nemám. V kariéře jste oblékal i dres Babí. Která sezona vám utkvěla v paměti?

Je jich hodně, ale nejvíce asi v letech 2001/2002 postup s SK Babí do 1. B třídy, kdy nám přišel chytat prvoligový bran-

kář Jan Vojnar.

Jak dlouho plánujete ještě hrát?

To by moje paní také ráda věděla (usměje se).

(pvh)

MICHAL FLAŠKA

Narozen: 24. listopadu 1973 v Náchodě.
Materský klub: TJ Velké Poříčí.
Hráčská kariéra: FK Náchod, SK Babí, TJ Velké Poříčí.



Velkému Poříčí se v uplynulé sezoně 1. A třídy nedařilo.

Foto: fotbalfoto.cz - Petr Reichl

Starost mi dělá budoucnost, chybí spontánnost

Nedávno oslavil padesátku, fotbal „dělá“ celý život. Tomáš Navrátil, předseda komise mládeže KFS, má na co vzpomínat.

Jak jste se vůbec dostal k fotbalu?

K fotbalu mě přivedl otec, který byl od mládí aktivním hráčem a poté funkcionářem, začínal jsem asi v osmi letech v mladších žácích v Nové Pace, žádné přípravy tehdy nebyly, takže kluci v rozmezí 6-13 let, rozdíl dvou hlav nebyl výjimkou, tréninky vesměs na škvárovém hřišti. Navíc nabídka ostatních sportů byla téměř nulová, možná fungovalo cvičení Sokola. Navíc mám ještě dva bratry, takže volba byla jasná.

Chytil jste. Byla to vaše volba? A byla dobrá?

Od začátku jsem chytil, ale nikdy jsem nevynechal jakoukoli možnost zahrát si v poli. Byla to moje řízená volba, neboť otec byl rovněž brankář. Byla asi dobrá, jako hráč bych pravděpodobně tak dlouho na trávníku nevydržel. I oba moji bratři byli brankáři.

Netáhlo vás to někdy dopředu?

Jak již jsem zmínil, táhlo, a musím říct, že jsem nebyl v poli jen do počtu, ale že jsem dal poměrně i hodně branek, od krajského přeboru až po nejnižší čtvrtou třídu, a bavil diváky svým technicko-silovým pojetím hry, zejména obcházení jeden na jednoho, na straně u kaštanů byli diváci vždy ve varu.

O brankářích a levých křídlech se říká,

že jsou zvláštní. Co vy na to?

To slyším poprvé, ale možná na tom něco bude. Role brankáře je hodně specifická, uděláte chybu, a za vámi je již jen síť. Vychytáte tři samostatné nájezdy, pak dostanete lacinou branku a jste viníkem porážky. Svým způsobem musíte být trochu zvláštní. Brankařina je strašně o hlavě, o sebedůvěře, znám mraky gólmánů, kteří umí perfektně chytat, ale jen na tréninku, přijde zápas a oni jsou třetinová, podělají se. U brankářů je strašně důležité, jak se dovedou vyrovnat s neúspěchem.

Měl jste nějaký vzor?

Vzor snad ani ne, ale vždy se mi líbil a fandil jsem německému Tonimu Schumacherovi.

Kam až jste to dotáhl? A jaké jsou vaše nejvýraznější vzpomínky?

Jako hráč, tedy brankář, jsem to dotáhl do divize, na vojně a hned poté jsem chytil za FC VTJ Milíčevy. Divize měla tehdy opravdu úroveň, pražské týmy jako Meteor, Kompresory, Aritma, dále Mělník, Vlašim, Hradecké běčko s Vráto Lokvenecem, Tesla Pardubice, to byla opravdu kvalita. K tomu se vážou i nejhezčí vzpomínky mé kariéry, bylo mi těsně po dvacítce, byl tam výborná parta, kterou neustále stmeloval trenér Jarda Mudruňka, taková kombinace místních vesnických



Tomáš Navrátil zpovídá doma v Dolní Kalné trenéra reprezentace Jaroslava Šilhavého.

Foto: Archiv T. N.

kluků a dojíždějících, zejména z Hradce. Užili jsme hodně srandy, hodně jsme cestovali, i do zahraničí, a neměli jsme se díky panu Bernému špatně ani finančně. Pokud si dobře vzpomínám, tak tehdy jsem bral v Jičíně v Dřevotvaru jako mistr dva a půl tisíce čistého a z fotbalu jsem měl i s cestáky měsíčně třeba tři tisíce.

Fotbal hraji i vaši synové. Ale nepotatili se. Je to dobře?

Hrají, všichni tři, a jsem za to rád. Nepotatil se ani jeden, a upřímně, já jsem to ani nechtěl, neboť jsem věděl, jak je brankařské řemeslo osídlné. V poli jim to jde poměrně solidně, do brány zalezou jen zcela výjimečně, při nějakých turnajích v malé kopané.

Jste také trenérem. Co vás vedlo k tomu se na tuto roli vrhnout?

To je velmi jednoduché, právě synové. Ten nejstarší je ročník 95, takže jsem v roce 2001 založil v Dolní Kalné tým přípravy a začal trénovat. Postupně jsem si udělal trenérské licence C (2001 Trutnov), B (2004 Hlušice) a A (2017 Praha) a vlastně bez přestávky trénuji dodnes.

Věnujete se především mládeži. Dopřít fotbal vás tolik neláká?

Já to řeknu trochu jinak, ve fotbale se věnuji úplně všemu, ale ono to v menších klubech ani jinak nejde. Trénováním mládeže jsem začínal v podstatě od píky, na okresní úrovni, postupně jsem se dostal k různým typům výběrů a v Trutnově k ligovému žákovskému fotbalu. Asi před třemi lety jsem začal trénovat i dospěle, ale tam to na nejnižší krajské úrovni o trénování moc není. Trénuje se minimálně, hlavní úloha trenéra je postavit sestavu. A to není lehký, vzhledem k tomu, že každý druhý divák je bývalým ligovým trenérem, vůbec jednoduché (smích).

Vaše rodina je spjatá s fotbalem v Dolní Kalné. Jste velký patriot?

Můj otec v roce 1960 fotbal v Dolní Kalné spoluzakládal, dá se říci, že jsem po něm zdědil organizační a komunikační schopnosti a jdu v jeho šlépějích. Jsem velký patriot, my jsme ale v Dolní Kalné taková jedna velká fotbalová rodina, ale není to jen o fotbale samotném, ale o společenském dění v obci. Diváci přijdou kolikrát na pivo a na klobásu, popovídat si, a je jim skoro jedno, jestli shlédnou zápas nejnižší okresní třídy nebo 1.B třídy.

Dělá vám váš klub radost nebo je to spíše starost?

Na rovinu musím říci, že obojí. Radost mám z našeho krásného areálu, z nově zrekonstruovaných kabin, ze všech lidí, se kterými na jakékoli úrovni spolupracuji, z fanoušků, ze spolupráce s obcí a ostatními složkami, z většiny hráčů, z dětí, které v loňském roce začaly opět s pravidelným tréninkem. Starost mi dělá naše budoucnost, zájem hráčů je čím dál menší, chybí mi taková spontánnost, je to hodně o přemlouvání, doprosování se. Spíše mi to přijde, že pro hráče už to není zábava, radost, relax, ale přítěž. My máme podmínky, které by nám mohly závidět kdekjaké týmy krajského přeboru, ale aby je měl za chvíli kdo využívat. Do budoucna se chceme více změřit na využití areálu pro fotbalová soustředění.

Kdy se zase vrátíte do zápasů?

Velmi lehká, ale zároveň neskutečně těžká otázka. Byl jsem připraven pověsit kopačky a rukavice na hřebík, ale v zimě skončil golman Vilda Ulrych a v současné době máme pouze jediného brankáře na dvě mužstva, takže musíme shánět. Je tedy možné, že než se nějaký další golman objeví, budu muset oprášit rukvice a i v padesáti letech mezi tři tyče zaskočit. Jsem ale připraven, upravil jsem váhu a možná jako jediný kalenský hráč v korunavirové pauze trénoval! (smích) (fvk)



Tři synové Tomáše Navrátila: zleva nejmladší Daniel, uprostřed nejstarší Tomáš, vpravo Jakub.

Foto: Archiv T. N.

Střídání hráčů: Co vše o něm musíte vědět

V seriálu Fotbalu v kraji se zabýváme zapeklíostí některých pravidel. Jako další pravidlo jsme vybrali střídání. Do problematiky vás zasvětil Lukáš Votěch, sudí a člen komise rozhodčích krajského svazu.

Pravidlo III (Hráči)

O hráčích a střídání se podrobně píše v Pravidle 3. K utkání vždy nastupují dvě družstva s maximálním počtem 11 hráčů, kdy vždy musí být jeden hráč brankářem a jeden hráč označen jako kapitán družstva. Utkání nesmí být zahájeno nebo pokračovat, jestliže některé z družstev má méně než sedm hráčů.

Procedura střídání

Počet střídajících hráčů

Dovolený počet střídání je Pravidly fotbalu s návazností na povinné dodržování FIFA určeno pravomocným Rozhodnutím FAČRU, který v daném rozmezí dává možnost úprav počtu střídajících hráčů do jednotlivých soutěží a věkových kategorií prostřednictvím Soutěžního řádu a Rozpisu příslušných soutěží (**V soutěžích dospělých Královéhr-**

deckého KFS v soutěžním ročníku 2019/2020 je možné střídat maximálně 5 hráčů)

Opakovaná střídání

Použití opakovaných střídání je se souhlasem příslušné asociace, konfederace nebo FIFA, povoleno pouze v utkáních mládeže, veteránů, postižených a v nejnižších úrovních amatérského fotbalu.

Střídání hráčů

Náhradníci, jejichž jména nebyla zapsána do ZoU před uzavřením zápisu před utkáním, mohou být nasazeni do hry a do ZoU doplněni dodatečně, jen jestliže to výslovně umožňuje **Rozpis příslušné soutěže**.

Procedura střídání

Při střídání hráče náhradníkem



Když je nachystaná tabule, jde se střídat.

Foto: fchk.cz

- rozhodčí musí být o střídání předem informován

- střídání hráč obdrží souhlas rozhodčího k opuštění hrací plochy, pokud již není mimo hrací plochu a musí ji opustit na nejbližším místě ohraničující čáře HP vyjma případů, kdy rozhodčí ukáže, že hráč musí hrací plochu opustit přímo a ihned na středové čáře nebo na jiném místě (např. z bezpečnostních nebo zdravotních důvodů)

Bezpečnostní důvod je například situace, kdy by hráč opustil hrací plochu přes pomezí čáru a návratem zpět do šatny či technické zóny by hrozila jeho konfrontace s diváky

Zdravotní důvod je například situace, kdy by střídal zraněný hráč a jeho odchod z hrací plochy přes nejbližší čáru ohraničující HP by následně zbytečně prodloužil jeho návrat do kabin či technické zóny z hlediska urgentního ošetření

- musí jít ihned do technické zóny nebo do šatny a dále se hry neúčastní, vyjma případů, kdy je povoleno opakované střídání

- pokud střídání hráč odmítne opustit hrací plochu, hra pokračuje - hráč, který odporuje duchu hry, má být napomenut za nesportovní chování, tj. za zdržování při navázání hry (osobní trest žlutou kartou)

Náhradník smí na hrací hru vstoupit jenom:

- v přerušené hře
- od středové čáry (v prostoru mezi lavičkami) kde probíhá kontrola jeho výstroje, přičemž by mělo být obsluhou tabule znázorněno číslo hráče staženého ze hry a hráče, který

vstupuje na hrací plochu

- poté, co střídání hráč opustil hrací plochu

- poté, co obdržel signál (souhlas) od rozhodčího

Vstupem náhradníka na hrací plochu je střídání ukončeno

Výměna hráčů

Kterýkoli hráč z pole si může kdykoli v průběhu utkání, ale jen v době, když je míč ze hry, vyměnit své místo s brankářem, **přičemž se tato výměna nepovažuje za střídání hráčů**. Každá výměna, a tedy i ta, která se provede v poločasové nebo jiné přestávce, se však musí vždy předem ohlásit rozhodčímu. Dresy obou hráčů musejí odpovídat příslušným ustanovením. Lze být provedena:

- Trvalá výměna hráče a brankáře,

přičemž oba hráči musí mít odpovídající dres svého nového působení se stejným číslem, pod kterým jsou uvedeni v zápisu o utkání (ZoU). Toto číslo lze vytvořit i alternativním způsobem (lepenka atd.) Lze i výjimečně použít číslo dosud neuvedené v ZoU. Celá procedura musí být popsána v zápisu a nastavena doba hry.

- Dočasná výměna hráče a brankáře pro určitou akci (nejvíce připadá v úvahu pokutový kop). Stačí na danou akci pouze odlišit oba hráče navlečením rozlišovacího dresu na původní dres, kdy musí být stále čitelné číslo hráče. Po skončení akce pokutového kopu a při nejbližším přerušení hry se hráči stažením rozlišovacího dresu vrátí na své původní pozice. Vše musí být popsáno v ZoU a nastavena doba hry.

POZVÁNKA NA SEMINÁŘ:

TÉMATA: 1. MENTÁLNÍ PŘÍPRAVA
2. JAK VYCHOVAT OSOBNOST
3. HRÁČ JAKO PARTNER

KDY: SOBOTA 27.6.2020

ČAS: 14:00 - 17:00

KDE: NOVÉ ADALBERTINUM
VELKÉ NÁMĚSTÍ 32/40
HRADEC KRÁLOVÉ

HLAVNÍ PŘEDNÁŠEJÍCÍ JE MICHAL KOSMÁL, SPORTOVNÍ KOUČ A KONZULTANT PRACUJÍCÍ S PROFÍ I VÝKONNOSTNÍMI SPORTOVCI ZE VŠECH SPORTŮ - FOTBAL, HOKEJ, TENIS, KONĚ, MMA...

CENA SEMINÁŘE JE 500KČ
PŘÍHLÁŠKY PROSÍM ZAŠLETE NEJPOZDĚJI DO 20.6.2020
NA EMAIL: zboril.fotbal@centrum.cz, 605 537 217
MAXIMÁLNÍ KAPACITA JE 25 OSOB.

Na postupu jsme se dohodli až v den oslav

V Javornici to fotbalem v posledních letech žije. Zásahu na tom má skvělá parta, která předvádí kvalitní fotbal. Návštěvy na domácích zápasech proto přesahují pravidelně dvoustovku, což je na JAKO I. B třídu výjimečné číslo. Mezi klíčové hráče týmu z Rychnovska patří mladý útočník Adam Krejčí. Ten na podzim nasázel devět branek a měl lví podíl na tom, že tým, jenž teprve předloni postoupil z okresu, skončil v předčasně ukončené sezoně třetí v tabulce skupiny B. „Skvělá parta a nejlepší fanoušci, to nám hrozně pomáhá,“ říká dvaadvacetiletý forward.



Adam Krejčí, útočník Javornice.
Foto: Archiv A. K.

Adame, předpokládám, že v Javornici vás předčasný konec sezony hodně zamrzelo, přece jen jste měli zimní přípravu, ale na mistrovské zápasy už nedošlo.

Ano, to určitě. Myslím, že smutnělo více týmů, než jen my. Zimní příprava byla pestrá, jak z hlediska fyzické přípravy, tak i po stránce docházkové. Měli jsme kvalitní

přípravu a soustředění, kterého se zúčastnilo více než dvacet hráčů, o to víc nás všechny mrzelo, že se sezona přerušila a později i zrušila.

Chtěli jste útočit na postup?

O postupu jsme se opravdu nebavili, ale cíle byly jasné. Bojovat o každý bod a co nejvíce potrápít špičku tabulky. Vždy dát do zápasu vše a makat na sto procent.

Vy jste na podzim stihl devět branek, to je fantastické číslo, jste spokojený?

K fantastickému číslu to má daleko. Dalo se rozhodně vstřelit více branek, ale hlavní je týmový výkon. Máme více střelců, kterým se daří, což je velice dobře.

V jednom z rozhovorů řekl váš kapitán Pavel Kasper, že byste si zasloužil hrát minimálně krajský přebor, souhlasíte?

Tak jestli to řekl náš kapitán, tak na tom něco bude (smích). Rád bych si ho zahrál, ale stále vidím v Javornici budoucnost.

Jaké jsou tedy vaše fotbalové ambice?

Chtěl bych si zahrát co nejvyšší soutěž, na kterou mám. Ale vzdát se skvělé party, nejlepších fanoušků a veškeré podpory, co se mi dostává v Javornici, to bude jednou strašně těžké rozhodování.

V mládežnických letech jste působil v

Rychnově, jak na to vzpomínáte? Chtěl byste třeba krajský přebor vyzkoušet tam?

V mládeži ještě existoval střídavý start a to bylo super. Mohl jsem hrát v sobotu za Javornici a v neděli za Spartak. Pamatuji si, že bylo i pár extrémů, kdy jsem dohrál zápas v Javornici, sedl do auta, cestou se přestrojil a vyběhl za Spartak. V Rychnově je dobrá parta, spousta kamarádů, ale i velká konkurence. To samé i v Kostelci nad Orlicí, se kterým jsem podstoupil většinu zimní přípravy.

Jak moc vám fotbal na jaře v období karantény chyběl?

Chyběl a jak! Pohyb jsem si nějak dokázal zajistit, i když „trénovat“ sám bylo něco strašného. Chyběla mi ta zdravá rivalita na trénincích, pořádné společně zamakat, popichování a všechny ty srandičky okolo.

Už jste zpátky v tréninku. Jak v této době vypadají a kolik se vás schází?

Ano, konečně se to začíná zase vracet do starých kolejí. Začínali jsme na naší umělce v Javornici. Teď chodíme na trávu a momentálně už máme domluvené i přátelské utkání. Když to všem vyjde, sejde se nás přes dvacet.

Jaké jsou v Javornici pro fotbal podmínky?

Na co stačíme, to si uděláme sami. Máme skvělé sponzory, v týmu zkušené profíky, kteří poradí nám mladším. Kdyby byly podmínky špatné, nebyli bychom tam, kde jsme, a nechodilo by tolik skvělých diváků.

V ročníku 2017/2018 jste ovládli

okresní přebor a postoupili do I. B třídy, jak na postupovou sezonu vzpomínáte?

Už sezony před tou mistrovskou jsme byli dosti na hraně, když jsme se motali okolo špičky. V ročníku 17/18 jsme to konečně dotáhli k postupu, na kterém jsme se vlastně dohodli až v den oslav po zápase. Byl to skvělý rok a tu oslavu bych si zopakoval zase. A vím, že bych nebyl jediný.

Poté jste zažili skvělou jízdu krajským pohárem, kdy celá Javornice žila fotbalem...

V poháru jsme porazili papírově silnější soupeře. Poslední zápas s Broumovem jsme vůbec nehráli špatně, o to víc nás poté mrzely neproměněné šance. Určitě jsme z pohárových zápasů zase o něco zkušenější a parádní zážitky to teda byly. Hlavně ty „malé“ střeční oslavy po zápase a o čtvrtěních vstávákách do práce radši nemluvě.

Co podle vás stojí za takovým vzestupem fotbalu v Javornici?

Rozhodně parta lidí, která tomu obětuje hodně času. Když tak přemýšlím, tak většina lidí je stále stejná, to tomu hodně přidává. Všichni se známe a víme, co od sebe čekat. Samozřejmě nemohu zapomenout ani na sponzory a fanoušky, bez kterých by nás to snad ani tolik nebavilo.

Vrátila se první liga, komu přejete?

Jedině Spartě. Je to srdeční záležitost. Už jako malý jsem koukal na Spartu. S mým dědou jsme fandili a buráceli u každého vítězství. (vek)



Před dvěma lety oslavila Javornice postup do I. B třídy.

Foto: Archiv A. K.

Za nečekanou pauzu jsem byl paradoxně rád

Ve Dvoře zažili povedený půlrok a po výhře v prvním jarním kole a následném předčasném ukončení sezony nakonec brali páté místo. Předčasně ukončená sezona většinu fotbalistů mrzela, stálíci dvorské sestavy Františka Fejka však ne. Ten totiž v zimní přestávce laboroval se zraněním a volné jaro uvítal k doléčení kotníku. Teď je zpátky a na konci června by se měl představit v národním semifinále Region's Cupu, kam je po domluvě s trenérem nominován. „Jsme předběžně domluveni a už se moc na ostrý zápas těším,“ říká Fejk.



František Fejk, záložník Dvora Králové.
Foto: fotbal-dvur.cz

Jak moc mrzela předčasně ukončená sezona, přeci jen ve Dvoře jste ji neměli špatně rozjetou?

Je to škoda, podle mě byl tým na jarní část sezony dobře připraven, hráči poctivě odmakali zimní přípravu – konečně v domácím prostředí, na umělé ve Dvoře! Po příchodu Jirky Pečenky se z kvalitní ofenzivy a všichni byli plni očekávání. První zápas nám moc nevyšel, ale nakonec jsme brali plný bodový zisk. No a pak najednou rychlý konec, nikdo to nečekal, nešlo se na to připravit. Tři body ze zápasu s Horkami nám alespoň zajistily 5. místo, což je relativní úspěch.

Co říkáte na aktivitu svazu uspořádat pohár pro týmy z divize a ČFL?

Aktivitu kvituji, jen bych uspořádaným zápasům nepředával pohárové, ale spíše přátelské. Už jen povolení hokejového střídání neomezeného počtu hráčů během zápasu ubírá na vážnosti „poháru“. Ale proč ne, jsem rád za každou možnost konfrontace s týmem z vyšších soutěží.

Máte za sebou první dva zápasy, co vám ukázaly?

Zápasy nás zastihly v ne zcela optimálním rozpoložení, někteří hráči si hledají nová angažmá a do těchto zápasů již nezasáhli, což se negativně podepsalo na týmovém herním výkonu a dále i na celkové atmosféře. V následujících týdnech čeká sportovní vedení mužstva důležitá práce ohledně jednání s hráči a případného doplňování kádru.

Když se vrátíte na začátek jara, měli jste za sebou náročnou zimní přípravu, odehráli jste úvodní duel a najednou konec. Jak jste to vnímali?

Mně osobně to nevadilo. Zimní přípravy jsem se účastnil sporadicky a do prvního zápasu jsem nastoupil s nedolčeným zraněním kotníku. Proto jsem byl i paradoxně rád za nečekanou pauzu a následné zrušení ostatních zápasů. Kluci tvrdě trénovali a z předčasně ukončení soutěže museli být mrzutí, já jsem využil volný čas k rekonvalescenci.

Jak dlouhé měsíce to bez fotbalu byly?

Jak už jsem naznačil v předchozí odpovědi, spíše jsem to vnímal jako možnost zpomalit, odpočinout si, přemýšlet, věnovat se jiným sportovním aktivitám – kolo, voda, turistika, cvičení apod. Uprímně jsem od března na

sobě nijak nezapozoroval akutní potřebu kontaktu s fotbalovým míčem, spíše mě deprimovalo, že jsem si předplatil O2 TV Sport pack a na všech kanálech byly na programu jen záznamy.

Hned na začátku karantény se začalo spekulovat, že by se ve Dvoře měl příští rok hrát pouze krajský přebor, vnímali jste to jako hráči?

Nijak jsem to nevnímal, trenér nás ubezpečil, že je s panem Karadžosem v kontaktu a okolnosti fungování klubu zůstávají neměnné. Ten následně celou situaci okomentoval tím, že chce za každou cenu v divizi setrvat a těšit se na novou sezonu.

Teď je jasné, že se bude pokračovat v divizi. Ta od Dvora patří, souhlasíte?

Tradice - lidé ve Dvoře jsou zvyklí chodit na divizi, je tomu tak již 16 let. Ač se v kontextu let minulých návštěvnost domácích zápasů snížila, stále zůstává stadion pod Hankovým domem v divizi tím nejnávštěvovanějším. Vnímám, že koronakrise bude mít/má negativní ekonomický dopad na fotbal, potažmo na existenci klubů či jejich setrvání v soutěžích. Pevně doufám, že Dvoru se problémy s tím spojené obloukem vyhnou a lidé se nadále budou moct těšit z divizního fotbalu.

Ve Dvoře působíte vlastně celou kariéru, na jakou sezonu vzpomínáte nejraději?

Rád vzpomínám na začátky po příchodu z dorostu, většina kluků v té době byla ze Dvora, z týmu čísla rodinná atmosféra, kamarádství, fungovali jsme společně i mimo hřiště – netřeba připomínat, že dobrá parta je základem úspěchu, a to moc dobře věděl i bývalý trenér Dvořák. Dále si vzpomenu na kouče Olivu a jeho úmorné atletické ovály v letní přípravě – od té doby vím, že i průměrně divizní mužstvo, ale výborně kondičně připravené, má šanci dosáhnout nejvyšších příček. V neposlední řadě se mi vybaví

záchranná mise pana Ujce, který na jaře 2015 poskládal skvělý tým, včetně několika druholigových hráčů, jehož výsledkem byl nejlepší fotbal, který jsem si ve Dvoře měl možnost zahrát.

Změnilo se za ty roky něco?

Divize mi přijde rok od roku vyrovnanější, kvalitativně i výše, slabých týmů v soutěži nenajdete. Každopádně když se při zápase ohlédnu vedle sebe a stále vidím dvorského internacionála Martina „Krudlu“ Kruliše, jak soupeři odebírá míč a chystá se podniknout účinný výpad, uvědomím si, že se za více než deset let mého působení v dospělém fotbalu takřka nic nezměnilo.

Jaké máte v současnosti fotbalové cíle?

Jelikož fotbalové roky neúprosně ubíhají a v kabině už jsem byl zařazen do skupiny hráčů „bez ambic“, tak pro svou odpověď použiji otřepanější frázi, jako: mít dobrý pocit ze svého výkonu, mít radost ze hry, z pohybu, bavit hrou fanoušky, hlavně být zdravý a hrát fotbal co možno nejdéle – ač se mohou zdát tato spojení nicneřikající alibistické, o to kolikrát obtížnější je dostát jejich podstaty. Pokud musím být konkrétnější, líbilo by se mi, kdyby se nám povedlo hrát o vítězství v soutěži. Předsezonní cíle jsou ale obligátně klidné vody středu tabulky a nakonec to většinou dopadne tak, že jsme na hraně boje o padáka. Bohužel.

Na konci června se hraje domácí Region's Cup, kdyby přišla pozvánka, přijali byste ji?

Začátkem března mě kontaktoval pan Dvořák, zda by se mnou tento rok mohl počítat do sestavy výběru královéhradeckého kraje. Nabídka mě potěšila a ano, předběžně jsme se domluvili, že bych se Region's Cupu mohl zúčastnit. I s ohledem na zrušení jarní části divize se na prestižnější klání již velmi těším a doufám, že budu týmu nápomocen.

(vek)



Fotbalisté Dvora Králové (Fejk č.6) se radují ze vstřeleného gólu do sítě Trutnova v letním poháru. Zápas však nakonec 1:3 prohráli.

Foto: Fotbal Dvůr

Důležitá je podpora rodiny, píle a chuť se zlepšovat

Ve Vrchlábí se trenér Miroslav Hanuš podílí na vývoji mladých fotbalistů až po starší dorost. A výsledky má velmi dobré, když se se svými kolegy snaží vychovávat hráče především pro zdejší A tým. To se ve Vrchlábí v posledních letech daří na výbornou. "Je to naše koncepce. Chceme stavět na odchovancích," říká Hanuš.



Miroslav Hanuš, šéftrenér mládeže FC Vrchlábí. Foto: Archiv M. H.

Jak z pohledu vrchlabské mládeže hodnotíte předčasně ukončenou sezonu?

Hodnocení uplynulé sezony je takové zvláštní. Co se týká podzimní části, tak panuje vcelku spokojenost. Obsadili jsme všechny kategorie v krajském přeboru a naše mládežnické týmy si tam vedly poměrně úspěšně. Neuskutečněná jarní část je samozřejmě zklamáním, to nijak jinak hodnotit nelze. Byl to pro nás zásah do zaběhnutého mechanismu a nečekaná karanténa zasáhla nejen tréninkový proces a zrušila mistrovská utkání, ale také zrušila celou řadu turnajů a náborových akcí, které jsme měli s kolegy na jaro připravené.

Vládní opatření se uvolnila až v květnu, předchozí dva měsíce fotbalu moc nepřály, měli hráči v tomto období individuální tréninky?

Řešili jsme to spíše doporučeními a odkazy na to, aby se hráči udržovali v rámci možností v nějaké kondici. Trenéři přípravky a mladších žáků zadávali úkoly na domácí přípravu.

V jakém rozpoložení se mladí fotbalisté po dlouhé pauze vrátili?

Po takové pauze je samozřejmě chuť do fotbalu o něco větší. Na druhou stranu, nucená přestávka a téměř dvouměsíční nicnedělání se na hráčích, zejména starších kategorií, projeví. Myslím si, že všichni trenéři jsme měli obavu, aby se ti kluci na hřiště vůbec vrátili. Za nás můžu říct, že vrátili, ale ne všichni.

Současná situace je už příznivější. Na co se v tréninku po karanténě především zaměřujete?

V současné době už probíhá standardní tréninkový proces ve všech kategoriích. Formy tréninku se samozřejmě u jednotlivých kategorií liší. Obecně jsou tréninky zaměřené na zlepšování herních činností jednotlivců a zejména práci s míčem. Součástí každého tréninku jsou potom různé formy her, úměrně dané kategorií.

Dorost v AGRO CS Poháru nehraje, proč?

Nabídka hrát utkání AGRO CS Poháru přišla v době, kdy už jsme měli nějakou kostru zbytku jarní části hotovou. Hráči ročníku 2001 se zapojili do přípravy B týmu dospělých a s hráči ročníku 2002 se také počítá v

přípravných utkáních na další sezonu ať už v B týmu, nebo i na lavičku A týmu. Navíc máme sjednaná přípravná utkání.

Jaké jsou ve Vrchlábí podmínky pro mládež? Zázemí je na hodně vysoké úrovni.

Podmínky tady máme skvělé. Ať se to týká zázemí, tréninkových ploch i materiálního zajištění. Město nám vybudovalo krásný areál a podporuje nás, i co se týká péče o něj.

Dorost hrál ve Vrchlábí vždy velmi dobře, je hlavním cílem vychovávat hráče pro A tým?

Ano, je to naše koncepce. Chceme i nadále vychovávat hráče od školky až po starší dorost a tyto hráče potom zapojovat do mužstev dospělých. Zatím se nám to poměrně daří a hráči v obou družstvech dospělých jsou až na výjimky našimi odchovanci. Naplnit všechny mládežnické kategorie, ale není vůbec lehké. Dá se říct, že je to čím dál těžší.

Mladých fotbalistů v dnešní době ubývá, co za tím podle vás stojí?

Ubývá u nás fotbalistů celkově, nejen mládežnických. Myslím si, že čísla hovoří jasně. Příčin je hodně, a bylo by těžké je tady všechny vyjmenovávat. Za mě je hlavní příčinou pohodlnější způsob života společnosti. Pro mládež je spousta možností zábavy a nemusí přitom vydat tolik úsilí. Pohybová úroveň dětské populace klesá velmi rychle. A není to špatnou úrovní tělesné výchovy na školách, jak se často uvádí. Vychází to z návyků, které děti získají v rodině. Dnešní dítě se všude vozí autem. Do školy, na kroužky, i za sportem.

Vidíte ve svých kategoriích nějaké velké talenty, jenž by to mohly dotáhnout daleko?

Myslím si, že v každé kategorii máme několik hráčů, kteří mají talent. V některých ročnících

více a v některých méně. Jak daleko to ve fotbale dotáhnou, je souhrnou několika vlivů. Hlavním je určitě kromě kvalitního tréninku podpora rodiny, pak vlastní píle a chuť se zlepšovat, zdraví a také hraje určitou roli i štěstí a náhoda. Všem přeju, ať to dotáhnou ve fotbale co nejdál. Tím, že bych tady někoho jmenoval, bych ale jejich zdravému vývoji rozhodně nepomohl.

Jak hodnotíte opatření KFS v rámci podpory dorosteneckého fotbalu, využíváte například volné starty? A jaký máte na jejich umožnění názor?

Snahu KFS podpořit dorostenecký fotbal vítám. Není lehké vymyslet něco, aby kluci dali přednost fotbalu před jiným druhem zábavy. Já vnímám střídavě starty trochu rozporuplně. Nejsm si tak úplně jistý, jestli to je opatření, které podporuje dorosteneckou kopanou, a nebo zachraňuje existenci některých oddílů dospělých. Protože já to vnímám tak, že kdyby dostali vybrat ti hráči, tak by zvolili kategorii dorostu, aby ještě mohli hrát fotbal se svými vrstevníky. Nicméně toto opatření využíváme.

Kdybyste mohl ovlivnit dění v českém mládežnickém fotbale, co byste především udělal?

Těžká otázka. Nenapadá mě nějaké rozhodnutí, které by zásadně zlepšilo mládežnický fotbal. Myslím si, že projektů, které mají vylepšit mládežnický fotbal je dost. Tím, že se snažíme vytvářet co nejlepší tréninkové podmínky a snažíme se ty děti pro fotbal nadchnout, tak tím ten mládežnický fotbal ovlivňujeme nejvíce. Bohužel karanténní situace přikovala děti ještě více k počítačům a mobilům. Po velkém snažení vrátit děti na hřiště a do přírody je to krok zpět. Kdybych měl tu moc, tak bych chtěl změnit právě toto.

(vek)



Mladí fotbalisté mají ve Vrchlábí skvělé podmínky pro trénink.

Foto: Archiv M. H.

MILOŠ ŽIDÍK, PŘEDSEDA OFS RYCHNOV:

Koronakrize? Měl jsem větší obavy

Jaký vliv bude mít krize zaviněná koronavirem na fotbal na Rychnovsku, objasňuje předseda OFS Miloš Židík.



Miloš Židík, předseda OFS Rychnov.
Foto: Archiv FVK

Jak velký dopad bude mít současná situace na okresní svaz?

Přiznám se, že jsem z toho měl větší obavy. Bohužel jsme museli okresní soutěže zrušit bez vyhlášení vítězů. To byl na naše soutěže asi největší dopad. Věřím, že nové soutěže začnou dle termínové listiny bez větších omezení a pokud počty mužstev v jednotlivých soutěžích budou totožné s předchozím ročníkem, tak nevím žádný problém.

Nemůže se dostat do finančních obtíží?

Vždy se můžete dostat do finančních potíží, zvláště v této době. OFS Rychnov nad Kněžnou má dostatečné finanční prostředky nejen na následující soutěžní ročník, ale i na další akce, které připravujeme. A to jak díky dotacím, tak díky našim sponzorům, kterým bych za jejich finanční nebo materiální pomoc chtěl poděkovat a věřím, že nám zachovají přízeň i v této pro ně nelehké době.

Už je jasné, jak by měly vypadat okresní soutěže v příští sezoně?

I když ještě nejsou přihlášky ukončené (26. 6.), dovolím si tvrdit, že soutěže OFS ůstanou v počtech nezměněny. Spíše budeme mít o jedno družstvo navíc, a to Týniště nad Orlicí B. Otazník visí nad soutěžením mládeže.

V okrese jste rozjeli letní soutěž. Jste spokojeni se zájmem klubů?

Ano na Rychnovsku jsme rozjeli letní soutěž, Pohár senátora Miroslava Antla, ale bohužel

zájem klubů nebyl takový, jak jsme si představovali. Když jsme tuto soutěž sestavovali, byla ještě opatření tvrdší, a tak to některé oddíly odradilo. Ani přes další výzvy, když už to bylo volnější se nikdo nepřihlásil, a tak máme pouze šest mužstev. Nezájem oddílů z našeho okresu se projevil i v kraji, kde se přihlásila jenom Dobruška a v dorostu Solnice.

Jak bude soutěž vypadat?

Hrát se bude jednokolově každý s každým a o vítězi rozhodne celková tabulka. Vítěz pak obdrží pohár a věcnou cenu. OFS nezapomene ani na ostatní účastníky této letní soutěže a za účast i oni obdrží věcnou cenu nebo finanční příspěvek na snížení nákladů.

Jste v okrese spokojeni s naplněností soutěží? Mládeže i dospělých?

Tak co se týká dospělých máme tři soutěže: Synyt OP II třídy (14 mužstev), Stavitelství Kašpar III. tř. (10) a ve IV. třídě startuje 8 mužstev. Pokud se přihlásí již zmiňovaný B tým Týniště nad Orlicí, tak bude soutěž o devíti. Myslím si, že na naše okresní poměry je to dostačující, ale nebráníme se tomu, kdyby se počet zvýšil a naopak uděláme vše proto, aby i v následujících ročních počty zůstaly stejné.

Co se týká mládeže máme mladší přípravku o 13 mužstev, st. přípravku (9), mladší žáci 9 a starší žáci 8. Pak jsou zde předpřípravky, jichž hraje deset. Abychom udrželi kontakt i v zimní přestávce, pořádáme pro tyto kategorie zimní halovou ligu. Tento projekt komise mládeže se podařil a je velice dobře hodnocen. Určitě bychom chtěli zvýšit počet družstev v jednotlivých soutěžích, ale je to běh na dlouhou trať, abychom přesvědčili nejen hráče, ale i rodiče, že právě fotbal je ten správný sport pro jejich děti. Jedním z problémů je také skutečnost, že se velice těžko shánějí lidé, kteří by se starali o tyto fotbalové naděje. Po přeřazení zbylé části dorosteneckých mužstev do krajských soutěží nemáme na okrese řadu let dorosteneckou soutěž a v dalším období bude velice těžké tuto soutěž oživit. Spokojenost je proto pouze částečná.

Spartak se pohybuje ve středu krajského



Na Rychnovsku rozjeli letní Pohár senátora Miroslava Antla, jenž provedl slavnostní výkop zápasu Doudleby - Černíkovice.

Foto: fotbalfoto.cz - Petr Reichl

přeboru, přitom měl před časem velké plány. Myslíte, že jako klub může myslet i na vyšší soutěž?

Rychnov nad Kněžnou zažil divizní soutěž a myslím si, že v té době se v Rychnově sešli hráči a funkcionáři, kteří vytvořili tým, který šlapal a do Rychnova se nejezdilo vítězit. Každý funkcionář by rád viděl svůj klub ve vyšších soutěžích, ale z mého hlediska v dnešní době není reálné na divizi v Rychnově pomyslet. Myslím si, že by se musel kádr nevhodně, ale hodně doplnit, což by nebylo dobré vůči domácím odchovancům. Finanční situace Rychnova mi není známa, a tak se k ní nemohu vyjádřit, ale určitě by se prostředky těžko dávaly dohromady. Za mne by bylo ideální hrát o 4. – 5. místo v krajském přeboru a předvádět kvalitní kopanou se zapojováním svých odchovanců.

Mírně se zasekl také Kostelec nad Orlicí.

Kde vidíte potíže? A pomůže klubu v blízké době nový areál?

Kostelec nezachytil začátek soutěže, kde začal bodovat až tuším v šestém nebo sedmém kole a to je v takové soutěži velká ztráta, která se jen těžko dohání. Bylo to zaviněno hlavně marodkou a mužstvo bylo doplňováno dorostenci. Věřím, že start do nového ročníku bude daleko lepší. Areál doznal velkých změn a určitě pomůže klubu v budoucnosti. Když vezmu nový trávník (již opravený) nová tribuna, malé hřiště s umělým povrchem a další zázemí, co více si přát? K tomu připočteme funkcionáře, kteří jsou zapálení pro tento sport. O tom jsme se přesvědčili při finále okresního poháru, kdy jejich ochota a práce při přípravě byla obrovská. Myslím si, že i rodiče, když vidí pěkný areál a chuť trenérů pracovat s dětmi, sami by si měli s dětmi najít cestu na stadion.

(fvk)



OCENĚNÍ OFS HRADEC KRÁLOVÉ:

Osobnosti hradeckého fotbalu v čase

Okresní fotbalový svaz Hradec Králové každoročně pravidelně vyhlašuje prestižní anketu "Osobnosti OFS Hradec Králové" a jejím cílem je především morální ocenění funkcionářů, hráčů, trenérů, rozhodčích a jiných činníků.

Tato anketa byla založena v roce 2007 a v úvodních dvou dílech jsme si připomněli oceněné z let 2007 až 2013.

V tomto období let 2014 až 2017, kdy se konaly další čtyři ročníky, ocenění převzali:

2014 – 8. ročník: Dlabáček Vojtěch (dlouholetý funkcionář OFS Hradec), Kittler Miloš (OFS Hradec Králové), Kolář Vojtěch (FC Nový Hradec), Kynos Milan (SK Třebechovice), Steklý Ladislav (SK Převýšov), Tomeš Ivo (Sokol Malšova Lhota).

2015 – 9. ročník: Doubrava Miloslav

(rozhodčí, OFS Hradec), Krátoška Jiří (AFK Dobřenice, In Memoriam), Pilař Václav (SK Převýšov), Romportl Jaroslav (FC Nový Hradec), Škorpil Ladislav (FC Hradec Králové), Šolc Josef (FK Černilov), Štěpán Lubomír (FC Nový Hradec), Trejbal Josef (SK Čechie Hlušice), Vohralík Petr (FC Hradec Králové).

2016 – 10. ročník: Bajer Josef (delegát, OFS Hradec), Dejnožka František (FK Vysoká n. L.), Kalenda Jiří (SK Slavia Libřice), Krejčík Karel (FC Hradec Králové), Krenčík Jiří (FK Chlumec n. C.), Novák Vilém (delegát, OFS Hradec), Růžička Václav (SK



Osobnosti roku 2017.

Klamoš).

2017 – 11. ročník: Hruška Jiří (FC Hradec Králové), Libřícký Stanislav (Sokol Malšovice), Novotný František (SK Roudnice), Obst Ladislav (SK

Smišice), Píša Miroslav (FK Vysoká n. L.), Pleskot Josef (FC Slavia Hradec), Šíroka Jaroslava (členka RK, DK OFS Hradec).

Text a foto: Lubomír Douděra



Osobnosti roku 2014.



Osobnosti roku 2015.



Osobnosti roku 2016.

PARTNEŘI OFS HRADEC KRÁLOVÉ

Sezona 2019/2020

JIŘÍ GABRIEL, ZÁLOŽNÍK STĚŽER:

Bohužel, k postupu nám vždy něco chybělo

Stěžery, obec vzdálená jen čtyři kilometry od Hradce Králové, se již delší dobu pohybují ve vrchních patrech tabulky Votrok okresního přeboru mužů. Ale k postupu na vyšší fotbalový level se zatím ne a ne prokousat. Po čtrnácti odehraných kolech letošní notně zkrácené sezony Stěžerským patřilo druhé místo. „Krajská 1. B třída by nám slušela,“ připouští záložník týmu Jiří Gabriel, jenž se v klubu navíc stará o facebookovou propagaci i zpravodajský servis.

Členem zdejšího kádru mužů jste již poměrně dlouhou dobu. Přirostl vám klub k srdci?

Přirostl. Během těch let jsem ve Stěžerách prožil nespočet momentů, na které se bude dlouho vzpomínat.

Stěžery se rozhodně netají postupovými ambicemi.

Poslední roky, snad s výjimkou jedné sezony, jsme pravidelně v užší špičce vršku tabulky. Jednou to byly Kosičky, pak rezerva Třebše nebo Slavie... Nám oproti nim vždy něco chybělo. Do nadcházející sezony si ale myslím, že jsme velmi dobře posílili. Máme mladý tým, který je doplněn zkušenějšími hráči a věřím, že i tentokrát budeme na těch nejvyšších příčkách.

Je největším současným cílem klubu postup do 1. B třídy?

Asi bych neřekl, že je to jasně vytyčený cíl, ale uznávám, že by 1. B třída Stěžerám slušela. Moji největší ambicí a přáním však je, aby nás fotbal bavil, zveleboval se areál a chodili nás podporovat místní fandové.

Staráte se o facebookové stránky klubu. A po jejich shlednutí musím říct, že jsem se celkem pobavil. Jak časově je to pro vás náročné?

To moc rád slyším! Týdně mi to vezme pár hodin, ale baví mě to. Občas narazím na Facebook třeba

třetiligového týmu a objektivně říkám, že se od nás má co učit. Když jsou okresní Stěžery schopné mít na profilu předzápasovou sestavu, textový onlajn z utkání, nebo ohlasy trenéra, měly by to tam mít i oni. Nehledě na to, že mají znatelně víc fanoušků. Je rok 2020 a telefon v kapse máme všichni.

A co fanoušci, kteří Facebook nemají?

Pro ty jsme nedávno spustili novinku a kompletní zpravodajský servis jim chodí do mailu. Je fajn pak vidět, jak to po zápase rozebírají v místním Sportbaru a baví se tím. Velký podíl na tom má trenérský tandem Pavlíků, který se v podobných aktivitách značně angažuje.

Jak se aktuálně cítíte jako hráč?

Je vám šestadvacet let, jaké máte ambice?

Začínám si myslet, že se fotbalem už žít nebudu (směje se), takže mé ambice jsou skromné – bavit se jím.

Plánujete s týmem Stěžer spojit svoji budoucnost?

Jelikož mě práce zavedla do Prahy, vrátím se do Hradce většinou až v pátek odpoledne. Zatím to nechávám volně plynout a uvidíme, co čas přinese. Změnu dresu ale v hlavě nemám.

Na co by mohlo současné mužstvo mít?



Jiří Gabriel by rád se Stěžery postoupil do I. B třídy. Foto: Marcel Tuček

Věřím, že by s přehledem uhrálo první polovinu 1. B třídy.

Působí u vás poměrně zajímavá jména. Ještě poměrně nedávno například vítěz pořadu MasterChef...

Jirka Halamka, vítěz Masterchefa 2016, i kvůli pracovnímu vytížení přeseďal do role fanouška. Ještě před pár lety ale stěžerský dres oblékal a s míčem si náramně rozuměl. Asi to je jeden z nejtechničtějších kuchařů v Česku! Nedávno klubem prošla i legenda královéhradecké kopané sekundoval Petru Čechovi v Blšanech, nebo Honza Brendl, který nastoupil za Hradec v Intertoto Cupu. Z aktuálního kádru bych vypíchl jména „tři zkušených“ - Tomáše Tušice, Romana Štěpánka a Honzu Samšeňáka.

Určitě sledujete i hradecký fotbal. Jak vidíte šance na postup do první ligy?

Na tuhle otázku už je fanoušek hradeckého fotbalu háklivý a v nejbližších letech to za reálné, bohužel, nepovažují. Ale jelikož jsem optimista, tak věřím, že se dožiju velkolepého otevření nové arény.

V kariéře jste si zahrál i v jiných klubech. Jak na to vzpomínáte?

Začínal jsem právě v Hradci, tehdy to byl ještě SK, kde jsem ale moc nehrál a vydržel tam jen do mladších žáků. Následoval přesun přes Orlici na Slavii, kde jsem zůstal do konce dorostu. Na poslední sezonu v Orlické kotlině se nám všechno sešlo, jak mělo a s klukama na ni často vzpomínáme. Dospělý fotbal už jsem výhradně ve Stěžerách.

(pvh)

**EXHIBIČNÍ
UTKÁNÍ
V KOPANÉ**

hřiště FC Nový Hradec Králové

**16.června 2020
v 17.00**

**FC Nový Hradec Králové
vs
Mountfield HK**




po utkání
autogramiáda
hokejistů

JIŘÍ GABRIEL

Narozen: 19. září 1993 v Hradci Králové.

Hráčská kariéra:

1998-2005 SK Hradec Králové, 2005-2012 FC Slavia HK, 2012 – současnost Sokol Stěžery.

Hlavním cílem je hrát krajský přebor

Fotbalistům Jaroměře se sice poslední sezona v AM GnoI. A třídě nevydařila, ale hráči, realizační tým a vedení v čele s předsedou Tomášem Čekalem pracují na tom, aby byla ta následující lepší. Cílem je samozřejmě návrat do krajského přeboru, kam bezesporu Jaroměř patří.

Jaké jsou dlouhodobé cíle pro jaroměřský A tým? Návrat do krajského přeboru?

Trenérová slova zní „budeme hrát ČFL“ Naším hlavním cílem je hrát krajský přebor, kde se chceme stabilně pohybovat v horních patrech tabulky. Co se týká možnosti opět hrát v budoucnu divizi, neříkáme ne, ale v tuto chvíli je to běh na dlouhou trať.

Tým byl stabilním účastníkem krajského přeboru, jednu sezonu hrál dokonce divizi, co stojí za současným propadem? Může za to generační obměna kádru?

Holdně často je zmiňovaný „propad“ spojován s generační obměnou, což je ale pravda jen částečně. To, že Jaroměř spadla do I. A třídy, má své jasné a konkrétní důvody. Klíčovými hráči, který ukončil své angažmá v Jaroměři, byl Martin Kilevník, a to právě před sezonou 2018/2019. Spolu s ním končil v Jaroměři i Martin Škoda. Oba hráči odcházeli po dohodě s klubem do nižších soutěží. Jejich přínos pro hru a góly Jaroměři citelně chyběly v KP na podzim 2019. Zdravotní problémy měl i Jan Holub, který do podzimních zápasů prakticky nezasáhl. I přes tyto tři naprosto zásadní absence získala Jaroměř za podzim 2019 solidních 18 bodů, což pro jaro mělo stačit. V zimní přestávce však odešla další trojice hráčů – Martin Knap do divizního Trutnova, Lukáš Muller do ambiciózního Nového Bydžova a dlouholetá opora mezi třemi tyčemi Michal Ondráček. Navíc v týmu už na jaře 2019 nepokračoval zmiňovaný Jan Holub. Do týmu Jaroměře přišli sice noví hráči jako Daniel Votrubec či Aleš Roubal, na pozici gólmana pak Patrik Linhart. Právě Patrik se zranil hned ve druhém soutěžním zápase na jaře 2019, což bylo tím pověstným „hřebíčkem do rakve“. Zbytek soutěže pak odchytil dorostenec Jaroslav Tomášek, který udělal pro tým úplné maximum, ale dorostenecký a dospělý fotbal je jiný. Na jaře 2019 jaroměřské áčko na klíčových postech nemělo takovou kvalitu jako ostatní týmy a přišel přes veškerou snahu sestup do nižší soutěže.

Mohla hrát právě epizodní účast v divizi roli v následujících neúspěšných sezonách, přece jen finanční nároky jsou proti krajským soutěžím mnohonásobně vyšší?

Vůbec nevím, proč tato otázka po tak dlouhé době vůbec přichází? Na divizi byla

Jaroměř finančně připravena. Je velkou chybou spojovat pád z divize se stávajícím propadem. Fakta hovoří jasně. Po sestupu z divize neměla Jaroměř jednoduchý rok v krajském přeboru, ale nakonec ho zachránila. Další rok skončila na druhém místě a až poté přišel sestup.

Na vedení i trenéra se po sestupu snesla vlna kritiky, jak to vnímáte?

Ta byla, je a bude. A jak všichni víme, co fotbalový fanoušek, to fotbalový odborník. Jde o to, zda objektivní či nikoli. A hlavně málo kdo vám ji řekne do očí. Je jasné, že vždy se vše nepovede a otázkou je, jak se k ní člověk postaví. Samozřejmě najdou se i ti, kteří pracují „bezchybně“. Pokud je kritika objektivní, tak je to v pořádku. A má smysl, když přichází v krátkém sledu, nepo roce nebo dvou, kdy je naprosto zbytečná.

I když se tolik nedařilo, vidím v klubu spoustu pozitiv. Dvojice trenér Miloš Exnar, zkušený borec Jirka Poděbradský, to by mělo fungovat, souhlasíte?

Miloš je zkušený matador, který má velký přehled o tom, co se děje v našem fotbalovém kraji. Jirka, jako bývalý ligový hráč, má obrovský přehled na hřišti s velkým fyzickým fondem a jeho přítomnost je znát i v kabině. Je dobře, že v týmu zůstávají takoví hráči jako Martin Čenovský, Martin Michálek a Adam Horák. Posily jsou v hledáčku trenéra, ale to zatím necháme pod pokličkou. No prostě o zbytku se dozvíte před začátkem soutěže.

Dalším je příchod Jiřího Koříňka, přesně takový hráč týmu chyběl...

Jiří Kořínek může týmu výrazně pomoci svými góly, které nám na podzim chyběly. Na druhou stranu tým může naopak Jirkovi pomoci s jeho fotbalovým restartem, protože jeho statistiky za poslední sezony neodpovídají jeho možnostem.

Velmi se mi zamlouvají webové stránky klubu, kontakt s příznivci je důležitý. Zakládáte si na tom?

Václav Mlejnek, to je ten člověk, který za to může. A samozřejmě trenéři a vedoucí jednotlivých družstev, kteří mají zde svůj prostor. Všem za to patří velký dík. Informace jsou vždy žádaným artiklem, a tak se snažíme jich fanouškům, co nejvíce předat. **O víkendu vstoupil tým do letního poháru, můžou tyto zápasy napovědět, jak na tom před další sezonou je?**

Tým, že mezi pohárem a vlastními soutěží bude



Tomáš Čekal, předseda Jaroměře.

Foto: Archiv T. Č.

pausa, tak bude velmi obtížné případně přenést vítěznou mentalitu do ostré mistrovské soutěže, která začne v polovině srpna. Na druhou stranu je právě návrat k vítězné mentalitě jedním z dílčích cílů pro jaroměřské áčko a pohár je vhodnou příležitostí, jak ji začít znovu v Jaroměři naplňovat.

Jaké jsou cíle pro AGRO CS Pohár? Vyzkoušet hráče, nebo cílit na výsledky?

Primárním cílem je dohnat dvouměsíční herní manko a zabudovat do týmu další mladé hráče. Vzhledem k tomu, že veškeré zápasy v Agro CS Poháru mají díky vzdálenostem nádech derby, nebude chtít žádný tým prohrávat.

V Jaroměři máte kvalitní mládež, je hlavní prioritou vychovat hráče pro A tým a stavět především na odchovancích?

Chceme ročně dostat aspoň dva dorostence do mužské kategorie z vlastních mládežnických družstev. Když jich bude víc, je jenom plus. Relativně lehký úkol, ale na druhou stranu neuvěřitelně těžký! Takže je jasné, jakou cestu u nás razíme. A jen blázen, nebo majetný může přežít bez mládežnických kategorií. Bohužel tato cesta je nelehká, ale jediná možná.

Na druhou stranu mladých fotbalistů v dnešní době celorepublikově stále ubývá, čím si to vysvětlujete a jak je dostat zpět na zelený pažit?

Obehraná písnička. Bohužel tento problém se týká i nás. V mládežnických kategoriích jedeme tzv. na krev, co se týká počtu hráčů. Největší problém nastává v kategorii „velkého fotbalu“. Důvodů, řekl bych, je víc, určitě se jedná o přehlcenost organizovanosti, kde děti absolvují 4-5x týdně různé kroužky. Po běhu v délce 7-8 let

a ve chvíli, kdy se jim „rozevírají křídla“ samostatnosti a zmiňuje se zájem rodičů, prostě svoji činnost ukončí. A určitý podíl má i rozvoj digitalizace – sociální sítě, elektronické hry, u počítače vyhrájí zápas a ani se nezapotí. Musíme si také přiznat, že nabídka různých nových sportů a kroužků má hodně velkou pestrost. Jak je dostat zpět na hřiště?

Kdyby někdo znal odpověď na tuto otázku, tak nerěšíme úbytek. V podstatě se nejedná o zásadní chyby, ale určitým řešením by mohl být soubor střípků mozaiky začínající u kvality trenéra, jeho snahy se angažovat a vlastně na sebe lidi přitáhnout. Určitým měřítkem je i kvalita zázemí, kde si opět člověk vybírá, kam své dítě bude vodit. A bohužel vše začíná a končí na financování, investice do sportovišť a adekvátní odměny pro trenéry.

Plánujete nějaké úpravy areálu?

Plánů je hodně, ale musíme postupně. Po opravě volá střecha malé tribuny, opláštění pokladny, rekonstrukce technického zázemí strojovny a garáže techniky, doplnit osvětlení na hřiště s umělou trávou, v neposlední řadě tribuny jako celého domu. Údržba areálu, který jako málokdo vlastníme, zabere spoustu času. V loňském roce byla dokončena vlastní studna a připojení zavlaha na tréninkové hřiště. K větší úpravě tohoto hřiště jsme využili neplánované fotbalové přestávky, kde byly provedeny terénní úpravy, prořez stromů, opraveno stávající a nově vybudované chybějící oplocení. Proběhla rekonstrukce WC a částečně i oprava bufetu. Zásadní změny, jako je oprava tribuny a případné rozšíření zázemí, vyžadují již investiční financování a tam vyslovené uvidíme, jakou podporu získáme.

(vek)

.... s námi budete vypadat jako jeden tým



Stáhněte si katalog na
www.jakojedenteam.cz



WWW.JAKOJEDENTEAM.CZ



PRODEJNA TÝMOVÉHO OBLEČENÍ  JAKO



Nejširší sortiment klubového
oblečení v regionu
Najdete nás : Habrmanova 14
500 02 Hradec Králové